

Cserépváralja, Mangó-tető (Nagykúp, Kiskúp) kaptárkő kezelési terve

Megalapozó dokumentáció

1. Általános adatok

1.1. A tervezési terület azonosító adatai

Közigazgatási elhelyezkedése, kiterjedése/nagysága:

Megye: Borsod-Abaúj-Zemplén megye

Település: Cserépváralja

Cserépváralja 0103 helyrajzi számú ingatlanból 1000,351 m², azaz 0,1 ha a

763931,125	288094,000
763928,063	288086,938
763812,250	288124,844
763811,000	288125,344
763816,813	288132,500

EOV koordinátájú töréspontokkal körülhatárolt terület.

0104 helyrajzi számú ingatlanból 10705,158 m², azaz 1,071 ha a

763928,063	288086,938
763892,250	288005,906
763763,000	288065,875
763811,000	288125,344
763812,250	288124,844

EOV koordinátájú töréspontokkal körülhatárolt terület.

0131 b helyrajzi számú ingatlanból 2268,924 m², azaz 0,227 ha a

763936,750	288111,188
763932,625	288098,438
763931,125	288094,000
763816,813	288132,500
763831,125	288149,594

EOV koordinátájú töréspontokkal körülhatárolt terület.

A terület védettségi kategóriája: **nemzeti park**

Védett terület neve: **Bükk Nemzeti Park,
Cserépváralja, Mangó-tető (Nagykúp, Kiskúp) kaptárkő**

Törzskönyvi száma: **138/NP/76.**

Védetté nyilvánító jogszabály: **Országos Természetvédelmi Hivatal elnökének 18/1976. OTvH számú határozata, a Bükk Nemzeti Park védettségének fenntartásáról szóló 126/2007. (XII. 27.) KvVM rendelet**

Természetvédelmi kezelésért felelős szerv: **Bükk Nemzeti Park Igazgatóság**

A működési területe szerint érintett nemzetipark-igazgatóság: **Büki Nemzeti Park Igazgatóság**

Tervezési területen illetékes természetvédelmi hatóság: **Észak-magyarországi Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség**

Tervezési területtel átfedő, európai közösségi jelentőségű, vagy nemzetközi egyezmény hatálya alá tartozó terület megnevezése és sorszáma: **Bükk hegység és peremterületei különleges madárvédelmi terület (HUBN10003).**

1.2. A tervezési terület természetvédelmi rendeltetése

A földtudományi (geológiai és geomorfológiai), valamint kultúrtörténeti (régészeti) értéket hordozó kaptárkő fennmaradásának biztosítása.

A kaptárkő környezetében található védett növény- és állatfajok, életközösségek megőrzése, életfeltételeik zavartalanságának és fennmaradásának biztosítása.

A kultúrtörténeti és természeti értékek feltárását, megismerését, megőrzését szolgáló kutatási tevékenységek feltételeinek biztosítása.

A terület ismeretterjesztési, oktatási és környezeti nevelési célokat szolgáló bemutatása, a szemléletformálást, a környezettudatos magatartást szolgáló oktatási, nevelési, bemutatási feltételek fejlesztése.

1.3. Ingatlan-nyilvántartási adatok

Település neve	Hrsz/alrészlet	Kiterjedés (ha)	Művelési ág	Tulajdonos, tulajdonosi csoport	Vagyonkezelő
Cserépváralja	0103 *	1,0343	kivett	Magyar Állam	Egererdő Zrt.
	0104 *	12,6367	erdő	Magyar Állam	Egererdő Zrt.
	0131/ b *	0,2259	kivett	Magyar Állam	Egererdő Zrt.

* - a terület által csak részben érintett ingatlanok

1.4. A tervezési területre vonatkozó egyéb hatályos előírások

Természetvédelmi kezelési terv:

A Büki Nemzeti Park természetvédelmi kezelési terve előkészítési fázisban van, kihirdetése még nem történt meg.

Natura 2000 fenntartási terv:

Bükk hegység és peremterületei különleges madárvédelmi terület (HUBN10003) Natura 2000 fenntartási terve még nem készült el.

Településrendezési terv:

Cserépváralja Község Településszerkezeti Tervéről és Leírásáról szóló 7/2003. (VI.12.) Önkormányzati határozata, valamint Cserépváralja Község Szabályozási Tervéről és Helyi Építési Szabályzatáról szóló 7/2003. (VI.12.) sz. önkormányzati rendelete szerint a tervezési terület védelmi célú - védő erdőterület (E/1) övezetbe tartozik. A Helyi Építési Szabályzat övezetre vonatkozó előírásai:

„28. §

Erdőterületek (E)

- (1) Az erdőterület erdő céljára szolgáló terület.
- (2) Az erdőterület az erdő elsődleges rendeltetése szerint
 - E/1 – védelmi célú – védő,
 - E/2 – turisztikai erdő lehet.
- (3) Az erdő egyes rendeltetései egymástól elválaszthatatlanok, ezért az erdőgazdálkodási tevékenység során e rendeltetésekre egyidejűleg kell tekintettel lenni.
- (4) Az erdők elsődleges rendeltetését az erdészeti hatóság állapítja meg, az erdő elsődleges rendeltetésének megváltoztatását az erdészeti hatóság engedélyezi.
- (5) Az erők rendeltetésének megváltoztatása az erdőgazdálkodási üzemtervekben történik, melynek kialakításában a Településszerkezeti és Szabályozási Tervben meghatározott elsődleges rendeltetéseket figyelembe kell venni, azokat az erdőgazdálkodási üzemtervekben fokozatosan át kell vezetni. Az elsődleges rendeltetés megváltoztatásakor kizárólag az új elsődleges rendeltetés szerinti szabályozási előírások alkalmazhatók.
- (6) Erdő természetbeni megosztásához, művelési ág változtatásához, tulajdoni kezelői jog változtatásához, belterületbe csatoláshoz, fakivágáshoz, erdőtelepítéshez, felújításhoz, erdőterület igénybeviteléhez az erdészeti hatóság előzetes engedélyre van szükség.
- (7) Az 1996. évi LIV. „Az erdőről és az erdő védelméről” szóló tv., illetve annak 15-22. §-aiban foglaltakat mindenkor figyelembe kell venni.
- (8) A védelmi rendeltetésű erdőterületen épület nem helyezhető el.
- (9) A turisztikai, azaz közhasználatra szánt erdő területén csak a rendeltetés szerű használathoz és fenntartáshoz szükséges építmény helyezhető el. Csak a 10 ha-t meghaladó terület nagyságú telken lehet épületet elhelyezni max. 5%-os beépítettséggel.
- (10) Az erdőterületen az övezeti előírások betartása mellett elhelyezhetők:
- (11) A turisztikai, azaz közhasználatra szánt erdő területén elhelyezhetők:
 - erdészház, vadászház, őrház
 - a szabadidő eltöltését és a testedzést szolgáló építmények (erdei tornapálya, kerékpárút, turistaút, pihenőhely, esőbeálló, sípálya, szánkópálya, egyéb sportpálya stb.)
 - a turizmust szolgáló szállásépületek (turistaház, menedékház, üdülőtábor, camping stb.)
 - sátorozóhely, ha a telek nagyobb, mint 10 ha, max. 2 %-os beépítettséggel.
 - az erdő által biztosított körülményeket igénylő gyógyintézmények építményei.
- (12) Az alábbi rendeltetés szerű használathoz és fenntartáshoz szükséges építmények helyezhetők el:
 - a területfelhasználási egységhez tartozó közutak, közterek és gépjármű várakozó-helyek,
 - közművek és közműpótlók (szennyvíztisztító és komposztáló telepek kivételével),
 - a nyomvonal jellegű vezetékek (a külön jogszabályok keretei között),
 - a vízgazdálkodás (vízkárelhárítás, vízkivétel, vízhasznosítás) létesítményei,
 - geodéziai, turisztikai jelek, köztárgyak,
 - nyilvános illemhelyek, hulladékgyűjtők,

- a kutatás és az ismeretterjesztés építményei,
- a fegyveres erők, a fegyveres testületek és a rendészeti szervek honvédelmet és belbiztonságot szolgáló építményei.
- a biztonsági okból szükséges őrházak és ezek melléképületei, melléképítményei,
- a vadgazdálkodás célját szolgáló létesítmények,
- a termékvezetékek és műtárgyai a védőtávolság biztosításával.”

Erdőterv:

A kaptárkő a Felsőtárkányi erdőtervezési körzet Cserépváralja 31 erdőtag B/20/ erdőrészletben található. A terület dél felé átfedésben van a Felsőtárkányi erdőtervezési körzet Cserépváralja 31 erdőtag A/10/ erdőrészlet területével. Az erdőrészletekben az erdő elsődleges rendeltetése természetvédelmi, tűzveszélyességi kategória: lombos veszélyeztetett állományok 5 méter felett. A következő tervezés éve 2016.

A terület dél felé kis területtel átfedésben van a Felsőtárkányi erdőtervezési körzet Cserépváralja 31 erdőtag C/30/ erdőrészlet területével. Az erdőrészletben az erdő elsődleges rendeltetése természetvédelmi, tűzveszélyességi kategória: kismértékben tűzveszélyes faállományok. A következő tervezés éve 2016.

2. A tervezési terület állapotának leírása

2.1. Környezeti elemek

A Mangó-tető déli oldalából kimagasló Nagykúp a legismertebb kaptárkő, amit idősebb lakosok Ördögtorony néven is emlegetnek. A Mangóoldal riolittufa mélyútja (Törökút, Nagykökapu) alatt, meredek lejtőből emelkedik ki a 16,2 m magas tufakúp.

A Mangó-tetőt a Harsányi Riolittufa Formáció építi fel, a két kaptárkő anyaga ennek hullott, horzsaköves változata.

Harsányi Riolittufa Formáció (A Galgavölgyi Riolittufa Formáció horizontján)

A Bükkalján és előterében a Tari Dácittufa Formáció fedőjében szereplő valamennyi, uralkodóan savanyú összetételű piroklasztikum ide sorolható („felső riolittufa”). A *Tari Dácittufa Formáció* kimaradása esetén közvetlenül települ a *Gyulakeszi Riolittufa Formációra*. Zömében hullott, lavina-, freatomagmás (gömbkonkréciós, tufagalacsinos) és áthalmazott riolittufa-tufit változatok építik fel a formációt (az SiO₂-tartalom 70% feletti), bár alárendelten andezit- és dácittufitos betelepülések is kimutathatók, melyek mennyisége ÉK-i irányban növekszik. (Pelikán P. 2002)

A *Harsányi Riolittufa Formáció* radiometrikus kora 14,6-13,5 millió év közé esik, paleomágneses tulajdonságai egyeznek a maiakkal. Ahol megbízható őslénytani (molluszka, osztrakoda, diatoma, növénylenyomat, pollen) vagy egyéb adat áll rendelkezésre, a formáción belül elkülöníthető a bádai korú *Kőkötőhegyi* (50-150 m), a szarmata korú *Bábaszéki* (50-200 m) és az alsó pannóniai korú *Szorosvölgyi Tagozat* (10-30 m). (Pentelényi L. 2002)

A kaptárkövek geomorfológiai megjelenését elsősorban a kitértség és az időjárási viszonyok határozzák meg. A kaptárköveket alkotó tufakőzet mállékony, könnyen faragható, nem fagyálló, a szélsőséges időjárási viszonyoknak kevésbé ellenálló.

A tufafelszíneken általában barnaföldek alakultak ki, de – a fülkés sziklákat is figyelembe véve – jelentős a kopárok részaránya. A sziklákat fedő kevésbé vastag, törmelékes talajokat a ranker és váztalajok közé sorolhatjuk. Az utóbbi 70-80 évben a talajosodási folyamatok felerősödtek.

A sziklák faragásának időszakában a talajtakaró valószínűleg kisebb kiterjedésű és vékonyabb lehetett. Erre a szomszédos Vén-hegy kaptárkőnél végzett régészeti kutatások világítanak rá,

hiszen a néhol 0,8-1,0 m vastag talaj takarásából több fülke is előkerült, valamint a sziklák lábánál csatornákat, tálalakú mélyedéseket tártak fel.

2.2. Élettelen természeti értékek

A különleges geomorfológiai képződmény, a 16,5 m magas Nagykúp elnevezésű tufakúp oldalán 25 db erősen elkopott fülke látható. A Nagykúptól keletre lévő Kiskúp 5 fülkével rendelkezik.

A Nagykúpot és a Kiskúpot, közvetlen környezetükkel együtt 1960-ban természetvédelmi területté nyilvánították. 1977 január 1-től a csordás-völgyi és Karud környéki kaptárkövekkel együtt a Bükki Nemzeti Park védett területéhez tartoznak.

2.3. Biológiai jellemzők

A terület állatföldrajzi szempontból az *Ósmátra (Matricum)* faunakörzetbe, a *Börzsöny-Mátra-Bükk vonulat (Eumatricum)* faunajárásba tartozik. Növényföldrajzi besorolása szerint a *Pannoniai Flóratartomány (Pannonicum) Északi-középhegység (Matricum)* flórávidékének *Borsodi (Borsodense)* flórajárásához tartozik, de déli fekvéséből adódóan átmeneti területnek minősül az Alföld felé (**Eupannonicum**).

A tervezési terület a Bükki Nemzeti Park fokozottan védett területe. Fokozott védettségét elsősorban a kaptárkövek (Nagykúp, Kiskúp) jelenlétének köszönheti és kevésbé a környező területek biotikus természeti értékeinek. Szinte csak a sziklák közvetlen környezetében, foltszerűen találunk természetes vegetációt, pár természetes csertölgyet és kocsánytalan tölgyet, az alsóbb lombkorona szintben mezei juhart és tatárjuhart. A sziklák körüli idősebb tölgyeken és cserfákon már megfigyeltük a nagy hőscincér (*Cerambyx cerdo*) egyedeit. A területet a völgy felől akácos, míg a Mangó-tető csúcsának irányában (a mélyút fölött) telepített, fekete fenyővel elegyes erdei fenyves erdősáv határolják. A telepített erdők élővilága jóval szegényebb az őshonos fajokból álló természetszerű erdőkénél, védett fajok közül csak pár gyakoribb énekes madarat /pl. széncinege (*Parus major*), vörösbegy (*Erithacus rubecula*)/ és a nagy fakopáncsot (*Dendrocopos major*) említhetjük. A kopár, felmelegedő sziklafelszínnek ideális körülményeket biztosítanak a fűrgő (*Lacerta agilis*), a fali (*Podarcis muralis*) és a zöld gyík (*Lacerta viridis*), valamint a rézsikló (*Coronella austriaca*) és az erdei sikló (*Elaphe longissima*) számára.

Védett növényfajok közül bársonyos kakukkszegfűt (*Lychnis coronaria*) találtuk a tervezési terület határain belül.

2.4. Táj- és kultúrtörténeti adottságok

A fülkés sziklákat a szomolyai lakosok nevezték kaptárköveknek, Eger környékén vakablakos köveknek, másutt köpüsköveknek, Ördögtoronynak, Nagybábaszéknek, Nyergesnek, Hegyeskönek, Kecskének, Ablakoskönek, Királyszékének, Kósárcánynak mondják azokat. Legismertebbé és legelterjedtebbé a kaptárkö elnevezés vált. Ezen a néven említik tanulmányaikban a kaptárkövek rejtélyének megoldásán fáradozó kutatók is: 1865-ben Kubinyi Ferenc, 1885-ben és 1891-ben Bartalos Gyula, 1939-ben Klein Gáspár, a 60-as években Saád Andor, a 70-es évektől pedig Mihály Péter.

A Királyszéke sziklát kettészelő Kutyaszorítóban lévő egyik fülke hátlapjába kettős halmon álló kettős kereszt van bevésve. Keletkezési ideje ismeretlen, minden bizonnyal a fülkefaragás időszakát követően keletkezett. Bartalos Gyula leírásaiban már szerepel, tehát a befaragás ideje száz évnél többre tehető.

Legtöbb vitát a sziklaalakzatok oldalába vájt fülkék eredete, készítésük oka váltott ki. Az átlagosan 60 cm magas, 30 cm széles és 25-30 cm mély fülkék peremén - az épségben lévőknél még jól láthatóan - bemélyedő keret fut körbe, széleiken néhol lyukak is kivehetőek. Ezek a nyomok arra utalnak, hogy a fülkéket lefedték, a fedlapot a lyukakba vert ékekkel rögzítették. A keretnyommal rendelkező fülkék elég rendszertelenül vannak elhelyezve a sziklafalakon, a nyílások rendkívüli formagazdagsága pedig megkövetelte, hogy mindegyikhez egyedi méretű és alakú fedelet készítsenek. A kaptárfülkék rendeltetésével kapcsolatban számos feltevés, elmélet született. E téma első alapos kutatója az egri történetrégész pap, Bartalos Gyula szerint a kaptárkövek síremlékek voltak, s a fülkébe az elhunytak hamvait rejtő urnákat helyezték. A kőfülkék kifaragását eleinte a hun-magyarokhoz, később a keltákhoz illetve a szkítákhoz kötötte. Klein Gáspár borsod megyei főlevéltáros a vakablakoknak bálványtartó, áldozat- bemutató rendeltetést valószínűsített, s azokat honfoglalás-kori emlékeknek tartotta. Már Bartalos megemlítette – hangot adva kételyeinek – a ma leginkább ismert és elfogadott véleményt, miszerint a fülkékben hajdan méhészkedtek: "A köznép, mely a pillanat hatása alatt okoskodik, a fülkékről kaptárköveknek mondja e sziklát, szerinte ezek a régi ember méhese lettek volna, mintha kőben és árnyékos oldalon lankák a méh." – írta 1891-ben az *Archaeologiai Értesítő* lapjain. A sziklaméhészeti rendeltetés legmeghatározóbb képviselője Saád Andor miskolci orvos volt, aki Korek József régésszel az 1960-as évek elején ásatásokat végzett Szomolyán az V. sziklavonulat kőfülkéjében. A régészeti feltárások során előkerült, 11-14. századból származó leletek azonban egyik feltevés igazolására sem szolgáltatott bizonyítékot.

Ennek ellenére mégis az a nézet vált elfogadottá és a közvélemény számára ismertté, hogy a kaptárkövek fülkéi a középkori erdei sziklaméhészet emlékei s a méhészetnek ezt a formáját vagy a honfoglaláskor magyarsághoz csatlakozott kabarok vagy egy Balkán-félszigetről idemenekült kicsiny népcsoport (agriánok) honosították meg. A kaptárkövek fülkéinek méhészkedésre történő felhasználásával kapcsolatban felmerül azonban néhány kétség! Elgondolkodtató a fülkék égtájak szerinti változatos elhelyezkedése éppúgy, mint a talajszinthez közeli vagy éppen megközelíthetetlen helyre, sötét, hűvös sziklahasadékokba, vízmosások falába faragott fülkék jelenléte. De a keskeny és sekély, sőt előrebukó fülkék esetében is kizárható a méhtartás. A 11. századtól írásos adatok tanúskodnak a méhészet meglétéről, oklevelekben olvashatunk erdei méhészekről, méh vadászokról, de a sziklaméhészetről hallgatnak a források. A szájhagyományok pedig megoszlanak a kultikus és a gazdasági rendeltetés közt.

A tervezési területen és környezetében erdőgazdálkodási terület található.

2.5. Oktatás, kutatás

A Bükkalja vulkanitjainak első részletes leírását Schréter Zoltán (1913, 1943, 1952.) adja. Bükk-vidéket érintő földtani szintetizáló monográfiájában Balogh Kálmán (1964) a kainozóos vulkanoklasztitokat vázlatosan, főként Schréterre támaszkodva ismerteti. Pantó Gábor (1961, 1962, 1965) összefoglaló munkáiban csak érintőlegesen foglalkozik a területtel. A Kárpát-Pannon régió neogén vulkanitjainak újrajavizsgálata is kiterjed a területre (Póka Teréz et al., 1998, Zelenka Tibor et al. 1997). Pentelényi László (1996, 2002, 2005) adja a tervezési terület

közetének legrészletesebb leírást. Legfrissebb vulkanológiai kutatások Harangi Szabolcs és Lukács Réka nevéhez fűződnek (2009).

A szomolyai Kaptár-völgy fülkéire hívta fel először a figyelmet Kubinyi Ferenc geológus 1865-ben. A kaptárkövek első alapos kutatója Bartalos Gyula tudós pap, aki az „emlékkövek”-ről 1885-ben és 1891-ben két tanulmányt jelentetett meg, lerakva ezzel a kaptárkö-kutatás alapjait. Klein Gáspár borsod megyei főlevéltáros a vakablakoknak bálványtartó, áldozat- bemutató rendeltetést valószínűsített, s azokat honfoglalás-kori emlékeknek tartotta. Kolacskovszky Lajos az 1930-as években foglakozott a kaptárkövekkel. A kőfülkék topográfiai feldolgozását Saád Andor miskolci orvos kezdte meg, aki Korek József régésszel az 1960-as évek elején ásatásokat végzett Szomolyán az V. sziklavonulat kőfülkéjében. A régészeti feltárások során 36 db 14–15. századi kerámiatöredéket találtak. Eredményeik a Herman Ottó Múzeum Évkönyvében (1972.) jelentek meg. Mihály Péter az 1970-es évektől az ország összes kaptárkö-lelőhelyét egységes módszerrel felmérte, és topográfiai eredményei a megyei múzeumi közlönyökben jelentek meg. 1979-ben rendszerezte az itt található 117 kaptárfülkét. A legújabb időkben Baráz Csaba (2000, 2002, 2007) szintetizáló műveiben igyekszik megfejtetni a fülkés sziklák titkait.

Az élővilág értékeinek feltárása szempontjából a terület a 90-es évek közepéig „fehér folt” volt tekinthető. A térség botanikai és zoológiai kutatásai a Bükk hegységre koncentráltak. A terület botanikai értékeinek szisztematikus feldolgozása 1995-ben indult meg, kezdetben az értékes erdőössztyep maradványok tekintetében. A botanikai adatok egy része bekerült a Bükk hegység flóráját feldolgozó munkába (Vojtkó András, szerk.), másrészt Pifkó Dániel és Barina Zoltán florisztikai cikkébe. A Bükki Nemzeti Parkra vonatkozó zoológiai monográfiában (Mahunka S. /szerk./) nem találunk adatokat a területről.

A TÉKA program keretében 2011-ben jelent meg Baráz Csaba, Kiss Gábor és Holló Sándor által írt összefoglaló ismertető füzet a hazánk fülkés szikláiról Szakrális köemlékeink – Kaptárkövek Magyarországon címen.

A hegyoldalhoz alacsonyabb gerinccel, nyakkal kapcsolódó kúpkő csúcsába egy mélyedés van faragva, amely *Kolacskovszky Lajos* 1934-ben megjelent cikkének fotóján is jól kivehető. A kaptárkö alatti völgy felé lejtő sziklafelszínbe pedig egy csatorna, valamint gödrök vannak vájva, melyekre az 1960-as *Korek József* vezette régészeti ásatás során találtak.

Az *A-szelvényben* előkerült csatorna 3,2 méter hosszúnak, 20 cm szélesnek és 15 cm mélynek van feltüntetve, ebben 6 kisebb, sekély és kerekded mélyedés látható s a két végén nincs semmilyen gödör, nem kapcsolódik a távolabb lévő sziklába faragott mélyedésekhez. Még az *A-szelvényben* van egy 54 cm átmérőjű és 67 cm mély gödör, melynek pereme közel kör alakú, az *E-szelvényben* pedig egy téglány verem található, 60 x 40 cm-es átmérővel és 70 cm-es mélységgel. (Saád A. 1963)

Az ásatások nem hoztak igazán értékelhető eredményt. A kaptárkö előteréből két darab 11-12. századra datált edénytöredék (hullámvonalas kerámia) és egy karddarab (magasabb szintről pedig üvegdarab és egy kovácsoltvas mécstartó) került elő. Ezekből és a későbbi, szomolyai ásatások leleteiből azonban messzemenő következtetéseket vontak le a *fülkék használatának idejére* vonatkozóan. „Ezek szerint a fülkék i.sz. után a XI-XV. században voltak használatban.” (Saád A. 1963, Mihály P. 1978-1979)

A Nagykúpot és a tőle keletre lévő 5 fülkés Kiskúpot, közvetlen környezetükkel együtt 1960-ban természetvédelmi területté nyilvánították. 1977 január 1-től a csordás-völgyi és Karud környéki kaptárkövekkel együtt a Bükki Nemzeti Park védett területéhez tartoznak.

A természetvédelmi területet a *természetjárás* szervezett és egyéni formái érintik. 2009. óta a területen a kaptárköveket összekötő turistautakon a Kaptárkö Természetvédelmi és Kulturális Egyesület teljesítménytúrát szervez évente egy alkalommal.

Mihály Péter és Baráz Csaba kaptárkő topográfiai kódrendszere alapján a lelőhely a B.4.i. jelölést kapta. A kódjelzések a magyarországi kaptárkő-lelőhelyek azonosítását segítik. A nagybetű a megye kezdőbetűjét, az arab szám a települést, a kisbetű a kaptárkő-lelőhelyet településen belül (a római szám a sziklát, az arab szám a fülkét) jelöli.

2.6. Gazdálkodási jellemzők

A kaptárköveket magába foglaló területen jelenleg erdőgazdálkodás folyik.

2.7. Veszélyeztető tényezők

Az időjárási elemek a szabad, mállékony kőzetfelszínek lepusztítását a morfológia kitettségnek megfelelően a völgyek délre néző oldalain képesek a legintenzívebben elvégezni. A kialakításukon túl azonban e külső erők a kaptárkövek lassú megsemmisítésében is jelentős szerepet játszanak. A környezetszennyeződés felerősödése miatt a tufa kőzetfajták mállása az utóbbi 30-40 évben jelentősen felgyorsult, ami a kaptárkövek megőrzésének nem kedvez. Természeti folyamatok következtében a sziklafelszín aprózódása és mállása a fülkék állapotára is hatást gyakorol.

További veszélyeztető tényezőként kell figyelembe venni, hogy a fent leírt folyamatok hatására kialakult kopárok kedveznek az invazív növények terjedésének, melyek közül elsősorban az akác megjelenése okozza a legnagyobb károkat. Az időjárási elemek mellett az akác és egyéb fásszárú növényzet gyökérzetének feszítő ereje pusztítja leginkább a sziklákat. Az akác visszaszorítása, és a fülkés sziklák, sziklafelszínek fásszárú növényzettől való mentesítése a legfontosabb kezelési feladat.

A sziklák részben akácerdőben találhatóak, így reális a veszélye annak, hogy az akác a kaptárköveken is megtelepszik (mint ahogy erre a múltban már volt példa). Veszélyeztető tényezőként vehetjük számba a területen a látogatók által okozott közvetett (taposás, eróziós folyamatok felgyorsulása) és közvetlen (a sziklákra való felmászás során károsodik a kaptárkövek külső, az időjárásnak ellenállóbb „kérgé”) károsítást. A Mangó-tető kövei a szomolyai kaptárkövek után a legismertebbek a Bükkalján, Cserépváralja térségében pedig a leglátogatottabb turisztikai célpontok.

3. Természetvédelmi (kezelési) célkitűzések meghatározása

3.1. Természeti, táji, kultúrtörténeti értékek

A kaptárkövek megóvása, valamint környezetük természeti állapotának fenntartása, javítása.

3.2. Tervezési területhez kapcsolódó tevékenységek

A kaptárkövek és környezetük helyszíni kutatási lehetőségének biztosítása.

A kaptárkövek és környezetük örökségvédelmi célú bemutatási lehetőségének biztosítása.

4. A részletes kezelési terv

4.1. Természetvédelmi stratégiák

A kaptárkövek fennmaradását, környezetük megóvását és az egyéb természetvédelmi célkitűzések elérését elősegítő tevékenységek támogatása.

A kaptárkövek és környezetük károsítását, megsemmisítését eredményező tevékenységek tiltása.

A területhasználat szabályozása a kaptárkövek károsodásának megakadályozása érdekében.

A területen folytatott gazdálkodási és egyéb emberi tevékenységek összhangjának biztosítása a természetvédelmi célkitűzésekkel, a terület rendeltetésével.

A terület kutatásának, látogatásának, bemutatásának szabályozása, e tevékenységek összhangjának biztosítása a természetvédelmi célkitűzésekkel.

4.2. Részletes kezelési előírások

4.2.1. Művelési ághoz nem köthető természetvédelmi kezelési módok, korlátozások és tilalmak

4.2.1.1. Földtani, felszínalaktani természeti értékek, barlangok védelme

A területen a felszín átalakítása, vagy az azzal járó bármilyen tevékenység kizárólag a meghatározott természetvédelmi célkitűzések elérése érdekében, a működési területével érintett, a természetvédelmi kezelésért felelős nemzeti park igazgatóság (a továbbiakban: igazgatóság) munkatársának felügyelete mellett végezhető.

A területen követ fejteni tilos.

A kaptárköveket vésni, faragni, festeni, a fülkék alakját, méretét megváltoztatni tilos.

A kaptárköveken tárgyakat, eszközöket, műszereket csak a meghatározott természetvédelmi célkitűzésekkel összhangban, az igazgatósággal történt egyeztetést követően lehet ideiglenesen vagy véglegesen elhelyezni. Az igazgatóság az egyeztetés nélkül vagy nem az egyeztetés eredményének megfelelően elhelyezett tárgyakat, eszközöket, műszereket eltávolíthatja.

A kaptárkövekre és a fülkébe növényeket telepíteni tilos.

A kaptárköveken és közvetlen környezetükben megtelepülő, a sziklák állapotát – például a gyökérzet repesztő hatása miatt – veszélyeztető fás és lágyszárú növényzetet, fa- és cserjegyományokat a természetvédelmi célkitűzésekkel összhangban, az igazgatósággal egyeztetve el kell távolítani. A növényzet eltávolítását az állagmegóvás érdekében sürgősen elvégzendő munkálatok kivételével a vegetációs időszakon kívül kell elvégezni.

A fülkékben felhalmozódó talajt és növényi maradványokat rendszeresen el kell távolítani.

4.2.1.2. Élő természeti értékek

A területen megtalálható őshonos növényzet, védett és fokozottan védett botanikai és zoológiai értékek felmérése, kataszterezése.

4.2.1.3. Kutatás, vizsgálatok

A területen folytatható kutatási tevékenység célja a fülkék eredetének, rendeltetésének, kultúrtörténeti szerepének feltárása, a befoglaló kőzetek és felszínformák, mint a fülkéket befoglaló földtani-felszínalaktani képződmények megismerése, valamint a természetvédelmi kezelést elősegítő ismeretek bővítése lehet.

Kizárólag az igazgatósággal előzetesen egyeztetett kutatási terv alapján engedélyezhető az előző bekezdésnek megfelelő kutatás.

A kutatás során kizárólag olyan tevékenység végezhető, amely nem ellentétes a terület rendeltetésével, a kutatás és annak módszere nem veszélyezteti, károsítja a kaptárköveket.

A kutatás publikált vagy adattárban elhelyezett eredményeit a kutatást végzőnek az igazgatóság számára elérhetővé kell tennie.

4.2.1.4. Terület- és földhasználat

A területen építmény elhelyezése kizárólag az örökségvédelmi célú bemutatás és a kaptárkövek állagmegóvása érdekében engedélyezhető abban az esetben, ha az építmény a kaptárkö és környezete tájképi egységét károsan nem befolyásolja, állapotát nem veszélyezteti.

A területen külszíni és mélyszinti bányaművelés nem folytatható.

A területen vadgazdálkodási létesítmény nem helyezhető el és nem üzemeltethető.

4.2.1.5. Látogatás

Tilos a területen technikai- és extrém sport tevékenységet folytatni.

A kaptárkövekre tilos felmászni. Kivételt képez ez alól az engedélyezett kutatás vagy a természetvédelmi kezelés céljából történő jelenlét.

4.2.1.6. Természetvédelmi infrastruktúra

A terület határán, a fő megközelítési útvonalak mentén hatósági tájékoztató táblát kell kihelyezni, szükség szerinti mennyiségben. A táblák fenntartásáról gondoskodni kell.

Amennyiben a területen az örökségvédelmi célú bemutatást szolgáló természetvédelmi infrastruktúra kiépítését nem az igazgatóság végzi, a bemutató útvonal nyomvonalát, a természetvédelmi infrastruktúra elemeit és azok elhelyezését, arculatát, valamint a tájékoztató táblák tartalmát (különös tekintettel a helyszínen betartandó látogatási szabályokra) előzetesen egyeztetni kell az igazgatósággal.

Megerősített ösvény kiépítése szükséges, a sziklákra felvezető illegálisan megkezdett utakat pedig meg kell szüntetni, illetve le kell zárni.

4.2.2. Művelési ághoz, vagy földhasználati módhoz köthető természetvédelmi kezelési módok, korlátozások és tilalmak

4.2.2.1. Erdők kezelése

A kaptárköveket közvetlenül érintően közelítés, fadóntás, készletezés nem végezhető.

A területen az erdőkezelés során szerkezetátalakítással az akác őshonos fajokra cserélendő.

Az erdőkezelés során az idős, kidőléssel fenyegető, kidőlt faegyedek eltávolítandók.

4.3. Térképek

4.3.1. Kaptárkövek védőterülete topográfiai és kataszteri alapon (M 1:2000)

4.3.2. Kaptárkövek védőterülete topográfiai és kataszteri alapon (M 1:5000)

4.4. Fényképek

Mellékelve 7 db fénykép.

5. Bibliográfia

- Alföldi László – Balogh Kálmán – Radócz Gyula – Rónai András** (1975): Magyarázó Magyarország 200 000-es földtani térképsorozatához. M-34-XXXIII. Miskolc. Magyar Állami Földtani Intézet kiadása
- Balogh Kálmán** (1964): A Bükk hegység földtani képződményei. A Magyar Állami Földtani Intézet Évkönyve 48. 2.
- Balogh Kálmán – Rónai András** (1965): Magyarázó Magyarország 200 000-es földtani térképsorozatához. L-34-III. Eger. Magyar Állami Földtani Intézet kiadása
- Baráz Csaba** (1997): Bartalos Gyula (1839-1923) régészeti-történeti kutatásai – Egri Dobó István Vármúzeum Évkönyve XXXIII. 177-249
- Baráz Csaba** (1998): Szakrális táj. Kultúrtájkarakterológia a kaptárkövek ürügyén – Műemlékvédelem 1998. 6. sz., 316-322.
- Baráz Csaba** (1999/a): Kaptárkövek a Bükkalján – Sziklaméhészettől a magyar ősvallásig. - Debrecen
- Baráz Csaba** (1999/b): A bükkaljai kaptárkövek II. – A kaptárkövek kultúrtörténete – Földrajz Tanítása 1999. 1-2. sz., 10-18-
- Baráz Csaba** (2000): Kaptárkövek. Szakrális köemlékek a Bükkalján – Eger, 2000
- Baráz Csaba** (2002): Kaptárkövek a Bükkalján. In Baráz Cs. (szerk.): A Bükki Nemzeti Park. Hegyek, erdők, emberek. Bükki Nemzeti Park Igazgatóság, Eger, 365-379.
- Baráz Csaba – Ilonczai Zoltán – Schmotzer András** (2007): Kaptárkövek völgye – Bábakalács füzetek - 7., BNPI, Eger
- Baráz Csaba – Kiss Gábor – Holló Sándor** (2011): Szakrális köemlékeink – Kaptárkövek Magyarországon, VM KTHÁ, Budapest
- Baráz Csaba – Mihály Péter** (1995-1996): A Heves és Borsod-Abaúj-Zemplén megyei kaptárkő topográfia újabb eredményei és a fülkék rendeltetésének vizsgálata – Egri Dobó István Vármúzeum Évkönyve XXXI-XXXII.
- Bartalos Gyula** (1885): Eger vidékének történetírás előtti emlékei – In Adatok az Egri Egyházmegye történelméhez. I. Szerk. Kandra Kabos, Eger, 322-362.
- Bartalos Gyula** (1891): Egervidéki „kaptárkövek” és barlangok – Archeológiai Értesítő XI., 136-141.
- Klein Gáspár** (1939): Borsod vármegye és népességének története – In Vármegyei Szociográfiák V. Borsod vármegye, Budapest
- Kolacsovsky Lajos** (1934): A Bükk kaptárkövei – Turisták Lapja 46., 219-223.
- Kubinyi Ferenc** (1865): A szomolyai kaptár-völgy – Budapesti Szemle III., 1865. 10. szám, 452.
- Lukács Réka** (2009): A Bükkalja miocén szilíciumgazdag piroklasztitjainak petrogenézise: következtetések a magmatározó folyamatokra – doktori értekezés
- Mihály Péter** (1976): A Heves megyei kaptárkövek topográfiája – Egri Múzeum Évkönyve XIV., 245-292.
- Mihály Péter** (1978-1979): A Borsod-Abaúj-Zemplén megyei kaptárkövek topográfiája – Herman Ottó Múzeum Évkönyve XVII-XVIII., 33-86.
- Pelikán Pál** (2002): A Bükk-vidék földrajza. - Földtani felépítés, rétegtani áttekintés. – Fejlődéstörténet I. Szerkezetfejlődés. In Baráz Cs. (szerk.): A Bükki Nemzeti Park. Hegyek, erdők, emberek. Bükki Nemzeti Park Igazgatóság, Eger, 23-70.
- Pelikán Pál szerk.** (2005): A Bükk hegység földtana. Magyarázó a Bükk hegység földtani térképéhez (1:50000) – Magyarország tájegységi térképsorozata, MÁFI, Bp.
- Pentelényi László** (1996): Bükkalja savanyú intermedier vulkanizmus. In: Neogén vulkanitok a Kárpátok-Pannon régióban – Kézirat, MÁFI

- Pentelényi László** (2002): A Bükk-vidék földrajza. – A Bükkalja I. Földtani vázlata. In Baráz Cs. (szerk.): A Bükki Nemzeti Park. Hegyek, erdők, emberek. Bükki Nemzeti Park Igazgatóság, Eger, 23-70.
- Pentelényi László** (2005): A bükkaljai miocén piroklasztikum összlet. In Pelikán Pál (szerk.): A Bükk hegység földtana. Magyarázó a Bükk hegység földtani térképéhez, MÁFI, 210-225.
- Póka Teréz – Zelenka Tibor – Szakács Alexandru – Seghedi Ioan – Nagy Géza – Simonits András** (1998.): Petrology and geochemistry of the Miocen acidic explosive vulkanism of the Bükk Foreland; Pannonian Basin, Hungary – Acta Geologica Hungarica 41/4, 437-466.
- Saád Andor** (1963): A kaptárkövekről – Egeri Múzeum Évkönyve I., 81-88.
- Saád Andor** (1966): Megoldott rejtély – Természettudományi Közlöny 1996. 9. szám
- Saád Andor** (1972): Adatok a kaptárkövek eredetének, korának és rendeltetésének meghatározásához – Herman Ottó Múzeum Évkönyve XI., 105-121.
- Saád Andor – Korek József** (1965): Denkmäler der Frühmittelalterlichen Imkrei am Fuss des Bükkgebirges. Die Fragen der Felsen mit Bienennischen – Acta Archeologica Hungarica XVII. 369-394.
- Schréter Zoltán** (1943): A Bükk hegység geológiája. Beszámoló a m. kir. Földtani Intézet vitaüléseinek munkálatairól. A m. kir. Földtani Intézet 1943. évi jelentésének függeléke 5. 7. 378–411.
- Schréter Zoltán** (1952): Földtani vizsgálatok a Bükk hegység déli részén. A Magyar Állami Földtani Intézet Évi Jelentése a 1944. évről 45-48.
- Soó Rezső** (1937): A Mátrahegység és környékének flórája. Magyar Flóraművek I. - Debrecen
- Zelenka Tibor et al.** (1997): Miocen acidic explosive vulkanism in the Bükk Foreland, Hungary: Identifying eruptive sequences and searching for source locations
- Vojtkó András** (2001): A Bükk hegység flórája. - Sorbus 2001, Eger: 1-340.